

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Membrum 2. De Clerico faciendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

feruntur, licentia concessa præsumitur, uti Ludov. Engel p. r. l. i. tit. 1. §. 3. n. 22. cum Laym. c. 6. de Sacr. n. 2. docet.

K. Quod ordinariè Archidiaconus, aut is, qui officio illius fungitur, præstat.

L. Nisi per subsequens Matrimonium, aut Professionem Religiosam, aut dispensationem Pontificiam sit legitimatus; talis enim ratione originis censetur vilis, atque adeò indignus Sacris Ordinibus.

M. Quales sunt Uxorati, absolute rebaptizati, Adulti ab Hæreticis baptizati, Neophyti, publicè Pœnitentes &c.

N. Nisi aliunde de ejus scientia, aliisque qualitatibus constet; ob quam causam aliqui Religiosi vel Graduati non amplius examinantur.

MEMBRUM II.

DE CLERICO FACIENDO.

I. Clericus o. fieri potest etiam extra Missarum Solemnia, quocunque die, horâ, & loco. p.

O. Clericus à Græco verbo κλήρῳ, quod latinè sortem significat, dictus, quia, ut S. Hieronymus ad Nepot. ait, de sorte Domini sunt, vel quia Dominus sors, id est, pars Clericorum est: qui autem vel pars Domini est, vel Dominum partem habet, talem se exhibere debet, ut ipse possideat Dominum, & ipse possideatur à Domino: qui Dominum possidet, & cum Propheta dicit: Pars mea Dominus: nihil extra Dominum habere potest, cum istis enim partibus, puta auro, argento, voluptatibus, honoribus &c. Dominus pars ejus fieri non dignatur; si ergo Altari serviens de Altaris oblatione sustentor, habens victum & vestitum his contentus ero, & nudam Crucem nudus sequar.

P. Unde aliqui non improbabiler colligunt, Primam Tonсурam (sic dictam, quia per istam abscissionem Capillorum cum sacra benedictione factam via ad reliquos ordines sternitur, verusque Clericus efficitur) verum Ordinem non esse, eò quòd hi omnes ordinariè non nisi certo tempore & loco conferri possint.

II. Pro Clericis ordinandis, parentur forfices pro incidendis capillis, & bacile pro illis imponendis.

Ec

Et quilibet Ordinandorum habere debet superpelliceum suum super brachium sinistrum, & candelam in manu dextra. Et vocantur omnes tonsurandi nominatim, & sigillatim per Notarium, & quilibet respondet: *Adsum.*

III. Quibus ante Altare coram Pontifice in Faldistorio cum Mitra sedente genuflexis, Pontifex surgit cum mitra, & dicit:

V. Sit Nomen Domini benedictum.

R. Ex hoc nunc & usque in seculum.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum & terram.

OREMUS.

Fratres carissimi, Dominum nostrum JESUM Christum, pro his Famulis suis, qui ad deponendum comas capitum suorum pro ejus amore festinant, q. ut donet eis Spiritum Sanctum, qui habitum Religionis in eis in perpetuum conferret, & à mundi impedimento, ac seculari desiderio corda eorum defendat, ut, sicut immutantur in vultibus, r. ita dextra manus ejus virtutum tribuat eis incrementa, & ab omni cecitate spiritali, & humana oculos eorum aperiat, & lumen eis aeternae gratiae concedat. Qui vivit, & regnat & c.

Q. Ex hoc colligitur, non sine arcano mysterio Clericis comas tonderi, ut videlicet intelligat, quemadmodum nunc liberè propter DEUM crines dimittit, ita rerum quoque temporalium inordinatam curam & amorem ei abjiciendam esse.

R. Id est, quoad exteriorem aspectum, dum scilicet coronas in capite portare cernuntur.

IV. Posthæc sedente Pontifice, schola inchoat, & prosequitur Antiphonam, & Psalmum.

Tu es, Domine, qui restitues hereditatem meam mihi.

PSAL-

PSALMUS.

Conserua me, Domine, quoniam speravi in te &c.

Repetitur tota Antiphona: Tu es, Domine &c.

V. Incepto Psalmo, Pontifex cum forficibus incidit unicuique extremitates capillorum in quatuor locis, videlicet in fronte, in occipitio, & ad utramque aurem, deinde in medio capitis aliquot crines capillorum, & in bacile deponit, & quilibet, cum tondetur, dicit:

Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

VI. Omnibus tonsis, mitrâ depositâ, surgit, Pontifex, & stans versus ad illos, dicit:

OREMUS.

Presta, quæsumus, Omnipotens DEUS, ut hi Famuli tui, quorum hodiè comas caputum pro amore Divino deposuimus, in tua dilectione perpetuò maneant, & eos sine macula in æternum custodias. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

VII. Tunc Schola inchoat & prosequitur, Antiphonam sequentem, quâ inceptâ Pontifex sedet cum mitra.

Hi accipient benedictionem à Domino: & misericordiam à DEO salutari suo, quia hæc est generatio querentium Dominum.

PSALMUS.

Domini est terra, & plenitudo ejus &c.

Deinde repetitur tota Antiphona: Hi accipient &c. quâ finitâ surgit sine mitra Pontifex, & ad Altare conversus dicit:

OREMUS.

Et Ministri dicunt:

✠. Fle-

ψ. *Flectamus genua.*

℞. *Levate.*

Et mox ad tonsos genuflexos versus Pontifex dicit:

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, & hos Famulos tuos benedicere & dignare, quibus in tuo sancto nomine habitum Sacrae Religionis imponimus, ut, te largiente, & devoti in Ecclesia tua persistere, & vitam percipere mereantur aeternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

VIII. Tum Pontifex sedet cum mitra, & accipiens in manum superpellicem dicit singulis:

Induat te Dominus novum Hominem s. qui secundum DEUM creatus est in Justitia, & Sanctitate veritatis.

s. Conformiter scilicet Apostoli adhortationi Eph. 4. dicentis: *Hoc autem dico, & testificor in Domino, ut jam non ambuletis sicut Gentes (& Saeculares) in vanitate sensus vestri &c. Studentes deponere secundum pristinam conversationem, veterem Hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris, Renovamini autem Spiritu mentis vestra, & induite novum Hominem, qui secundum DEUM creatus est in Justitia & sanctitate veritatis; quae verba bene ponderare debet Clericus, atque adeo operam dare, ut opere ipso compleat, & Mundo cum veritate dicere queat, quod Juvenis quidam conversus Meretrici, cum qua peccare consueverat, obviante, & an non illam agnosceret, interroganti, ac: *Ego sum illa: subjicienti sapienter respondit dicens: Ast ego non sum ille, qui scilicet olim fueram.**

IX. Et mox imponit illud cuilibet repetendo: *Induat te &c. immittens usque ad scapulas, & immediatè trahens, si unum tantum sit superpellicem, sicque facit usque ad ultimum, qui eo taliter induitur: si verò quisque suum superpellicem habeat, singuli totaliter induuntur. Quo expedito*

finis

sine mitra surgit Pontifex, & versus ad illos dicit:

OREMUS.

Omnipotens sempiternae DEUS, propitiare peccatis nostris, & ab omni servitute saecularis habitus hos Famulos tuos emunda, ut, dum ignominiam t. saecularis habitus deponunt, tua semper in aevum gratia perfundantur: ut, sicut similitudinem coronae tuae eos gestare facimus in capitibus, sic tua virtute hereditatem subsequi mereantur aeternam in cordibus. Qui cum Patre &c.

T. Non quod per se ignominia sit saecularis habitus (cum utique & is cum summa sanctitate jungi queat) sed quod illi, qui semel Mundo, & saecularibus desideriis depositis Christum per perfectionis & imitationis studium sequi decrevit, probrosum sit; retrò respicere, & vanitates mundanas sectari.

X. Deinde sedet cum mitra Pontifex, & alloquitur illos sub his verbis:

Filii carissimi, animadvertere debetis, quod hodie de foro Ecclesiae v. facti estis, & privilegia Clericalia x. sortiti estis: cavete igitur, ne propter culpas vestras illa perdati, & habitu honesto, bonisque moribus atque operibus DEO placere studeatis, quod ipse vobis concedat per Spiritum Sanctum suum. Amen.

V. Id est, in Ecclesiasticorum numerum relati, ita ut à solo Ecclesiastico Magistratu ac Judice judicari possitis; unde privilegium Fori, Ecclesiastici scilicet, consecuti dicuntur Clerici.

X. Qualia sunt, exemptum esse à foro saeculari, tributis &c. sine Sacrilegio graviter violari non posse.

XI. Tum, suggerente Archidiacono, Ordinati redeunt ad loca sua.